

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 406.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e116770/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

bliver den yngre Aldersklasse at indfalde fremfor den ældre; men isigt de hidtil gjældende Regler efter Forordningen af 15de Februar 1808 og Blaaens af 1813 er det ikke alene Alderen, som kommer i Betragtning, men ogsaa de sundlige Forhold, om Besiddende har Hus og Gaard, om han er Høimandsmand &c. o. d. l. Er nu end ikke disse Betragtninger ganske passende eller tilstrækkelige for de Forhold, i hvilke Børnepalgen nu bliver gjort gjældende, og gaar det end ikke an at ændre saadanne Regler, synes det dog, at sundlige Forhold eller borgerlig Stillings Ligehed i den bedste Mening i Betragtning. Dette var ogsaa Ansvaret i de forhen foretagne Udsat, navnlig i § 50 i det Udsat, der blev foretaget i 1846. Det synes, at, om man end ikke i denne Henseende kan komme til bestemte Regler, som man vanskeligen kan, maatte man dog indsaat kunne benytte de Udtryk, som vare brugte i alle tidligere Udsat, at man kunde sige, at de Bestemmelser skulle indfalde, der indholdes i de forhen anførte Kvedninger med Tilføielse af, at de sundlige og borgerlige Forhold ogsaa skulle komme i Betragtning med Hensyn til de Personer, hvem Børnepalgen ikke forhen var paalagt. Det er ogsaa en Regel i de hidtil gjældende Kvedninger, som er gjældende i Udsat af 1846, at de Vaabensmede skulle indfalde fremfor de Høfledsmede; men denne Regel findes ikke i nærværende Udsat, der som siges, at de yngre Aldersklasser skulle indfalde fremfor de ældre. Det i Paragraphen brugte Udtryk „i Regelen“ viljer sig ligesom, at det almindelige Bestemmelse ogsaa er taget saadanne Hensyn, som hidtil vare foretagne i Overensstemmelse med Forholdets Natur; men det forekommer mig dog, at det var mere i sin Ordre, at dette var antaget paa en i alt Højde mere bestemte Maade, end her er sket.

H. D. Bruun: Jeg tillader mig at rette det Spørgsmaal til den høiærede Justitsminister, om alle § 29 tilføiende den Mening, at de Indvolder, der ere overgaaede til Forhærfningen, ikke kunne udskrives til den saarende Hær i Fredstid. Der haar vel, at det til Forhærfningen hørende Mandstaf har i Fredstid ordentligvis ingen Tjeneste at foretage, hvilket vel kunde forsvare, at Forhærfningsmandstafet dog havde en anden Tjeneste at udføre; men jeg har ikke kunnet forstaa denne best. Indføielse negativt udtrykte Sætning paa anden Maade, end at det ikke kan lade sig gøre at foretage og indtagelsesvis indtrædende Tilfælde, at Forhærfningsmandstafet kunde komme til at gøre Tjeneste, men alle at Forhærfningsmandstafet kunde udskrives til den saarende Hær i Fredstid. Jeg tillader mig at gjøre denne Forbudsregulering, for siden dertil at hente en Bemærkning, efterom Svaret udskrives.

Justitsministeren: Ja det er vistnok, at efter Udtrykkene i § 29 haar jeg ikke, at Mandstafet i Fredstid kan udskrives til Tjeneste videre end til de ved Høierrangsforretningen befalede Besætninger, undtagen forsaavidt ganske overordnede Omstændigheder maatte indtræffe. Jeg vil sige det Tilføide, at en Krig har vel kan nær for, at man med Sikkerhed kunde forsvare, at en Krig har vel kan nær for, at Mandstafet forud maatte forberedes paa at foretage den Tjeneste, som Krigens maatte afberede; jeg aniajer dog, at her vilde indfalde Hjemmel til for at indfalde det alle vaabensmede Mandstaf af Forhærfningen for at indvæde, og til at foretage den Tjeneste, som Omskiftningerne maatte gøre fornøden; at man vel kan antage det som en saik Regel efter Udtrykkene i § 29, at Mandstafet i Forhærfningen ikke vil kunne indfalde til nogen Tjeneste under forordnede Omstændigheder.

H. D. Bruun: Med Hensyn til det af den høiærede Justitsminister gjorte Svare, isigt hvilke Forhærfningsmandstafet ikke efter § 29 kan udskrives til den saarende Hær, forsvod jeg mener: udskrives til at udgjøre den Tid i den saarende Hær, som det udtagne Mandstaf har at tjene efter de forskjellige Aldersklasser, mener jeg, at der er en Uoverensstemmelse mellem den 23de og 24de Paragraph. Jeg tror nemlig, at den 23de Paragraph, sammensat med § 22, ligesom medfører, at de Indvolder, der hører til Forhærfningen, kunne udskrives til den saarende Hær. Det heder nemlig i § 23

litra b, at de, som ved Forhærfningen have truffet de høiere Nummer og ikke i Løbet af Karet ere bleve indfaldne til Tjeneste, blive anført ved Forhærfningen; men nu efter § 22, at til den saarende Hær kan ikke blot, om det gjøres fornøden, i det løbende Kar udskrives den, der har truffet det høiere Nummer, men ogsaa det Mandstaf, som gjøres fornøden, indtil det 24de Kar. Det heder nemlig i § 22: „De, der i saaledes i Løbet af Karet ere anførte, anføres paa næste Session i Forhærfningen, men kunne dog, indtil de have siddet det 24de Kar, underlædes Udskrivning til den saarende Hær, saafremt det 22-aarige Mandstaf ikke maatte være tilstrækkelig til den bestemte Udskrivning.“ Naar nu § 23 bestemmer, at de, der ikke i Løbet af Karet ere bleve indfaldne til Tjeneste, skulle overgaae til Forhærfningen, saa er det dog vist, at ogsaa de, der efter § 22 indtil det 24de Kar kunne udskrives til den saarende Hær, overgaae til Forhærfningen, og jeg mener derfor, at det er nødvendigt, at der i denne Henseende sterr nogen Retfærdighed, og jeg skal betragte hende mig til Udvalget og den ærede Ordfører for Commissionen, om den ikke vilde tage dette Punkt under nærmere Overvejelse. Jeg tror nemlig, at efter den Erklæring, som nu er givet af den høiærede Justitsminister, maatte de Personer, som efter § 22 og 23 overgaae til Forhærfningen, kunne forlange, ikke at blive udskrives til den saarende Hær, naar de ere overgaaede til Forhærfningen; men efter § 22 kan Commissionen indtil herud 24de Kar forlange, at de skulle udskrives til den saarende Hær, og der er altsaa en Uoverensstemmelse mellem disse 2 Paragrapher, som jeg finder det altsid nødvendigt, bliver rettet.

Bregenbahl: Jeg fal i den Kaldning tillade mig at bemærke, at Udvalget har diskutert dette Punkt, men har ikke fundet det nødvendigt at sige denne Uoverensstemmelse høvet. Den Waabe, derpaa man først havde tænkt at sige den høvet, var ved § 22 at lade den Bestemmelse falde bort, at det Mandstaf, som til et høiere Nummer, skulle tilde saarende 2 Kar som Referat eller forandre den til, at det kan lade blive saarende 1 Kar; men det fandtes dog, at der kunde være nogen Betænkelighed ved at foretage en saadan Forandring, og man antog, at det ikke var af sundelig praktisk Betydning, naar det end 2 Kar eller 1 Kar til Referat. Det forekommer mig dog, at der ikke er nogen saadan Uoverensstemmelse mellem Paragrapherne 22 og 29, thi § 29 siger, at det er „ordentligvis“ at Forhærfningsmandstafet ingen Tjeneste foretager i Fredstid. Naar man forsvinder, at Gm har truffet et høiere Nummer, og ikke er bleve indfaldt i det 23de Kar, og han saaledes overgaae til Forhærfningen, men indfalder mellem det 23de og 24de Kar — thi har han opnaaet det 24de Kar, kan han ikke indfalde — tjener han i 3 Kar i den saarende Hær til det 31te Kar; de øvrige 7 Kar haar han i Forhærfningen, og saaledes har han tjent sine sidste 16 Kar. Naar det er sagt i § 22, at den, der har truffet et høiere Nummer, gaar over til Forhærfningen, men kan indtil sit 24de Kar udskrives, ser jeg ikke, at der er en saad. Uoverensstemmelse med § 29, som siger, at i Fredstid gior Forhærfningsmandstafet ordentligvis ikke nogen Tjeneste; thi der underforstaas beredd den Indskrivning, som § 22 indbefatter.

H. D. Bruun: Det var vist med Hensyn til Meningen af § 29, at jeg tillod mig at rette hin Forbudsregulering til den høiærede Justitsminister, og det Svare, som blev gjort derpaa, gav Kaldning til, at jeg fandt en Uoverensstemmelse mellem de nævnte Paragrapher. Er denne Uoverensstemmelse høvet ved, at § 29 kan i Regelen forlange Forhærfningsmandstafet for Tjeneste i Fredstid, saa ønskede jeg dette tydeligt angivet i denne Paragraph, men efter den høiærede Minister Svare kan jeg ikke anføre denne Uoverensstemmelse for rettet i § 29. Efter Lit. C i § 28 er det dog vist, at Bestemmelser, der er over 23 Kar, er overgaaet til Forhærfningen; men naar kan de kan komme til at tjene 8 Kar ilinien beretter, som den ærede Ordfører bemærkede, er dette vanskeligt at forene med, at kan i Fredstid ikke har nogen Tjeneste at gjøre.

(Fortsat.)